

ነገረ ድኅነት

የሚያድነው እምነት እንደምን ያለ ነው?

ሐዋ **16÷30** ላይ የወሀኒ ቤት ጣባቂው እነ ጳውሎስን እድን ዘንድ ምን ላድርግ ብሎ ሲጠይቃቸው "በጌታ በኢየሱስ ክርስቶስ እመን" አሉት ከዚህም በመነሳት እንድ ሰው ለመዳን የግዴታ በኢየሱስ ክርስቶስ ማመን አለብት ወደ ሚለው መደምደሚያ ያደርስናል።

መስሊም ወንድም እህቶቻችን በኢሳ(በኢየሱስ) እናምናለን ይላሉ ግን ይሄ እምነት ያድናቸዋል? ብለን ስንጠይቅ መልሱ አያድናየውም ይሆናል ስለዚህ የማያድን እምነት እንዳለ በእዚ መረዳት እንችላለን።

እንድ እምነት ለድኅነት ያበቃል ወይም ያድናል ለማለት ሶስት መስፈርቶች አሉ። እነሱን ስንመለከት

1. በትክክለኛ ትምህርት ላይ የተመሰረተ(ጤናማ) መሆኑ አለበት

ሮሜ **10÷13-15** ስንመለከት "የጌታን ስም የሚጠራ ሁሉ ይድናል" ይላል ሁሉ ሲል ከአይሁድ ወገንም ከአሕዛብ ወገንም ማለት ነው ከዛ ቀጥሎ "ያላመኑበትን እንዴት እድርገው ይጠሩታል" በማለት የጌታን ስም ጠርቶ ከመዳን በፊት ማመን እንደሚቀድም ያሳየናል ከማመን ስምን ይቀድማል ካልን "ባልሰሙትስ እንዴት ያምናሉ" የሚል መልስ እናገኛለን ስለዚህም ከማመን በፊት መስማት አለብን ሮሜ **10÷17** እምነት ከመስማት ነው መስማትም የእግዚአብሔርን ቃል ነው "እንዲል ቅዱስ ጳውሎስ ይሄን የእግዚአብሔርን ቃል የሚያስማን አካል(ሰባኪ) ደግሞ ያስፈልገናል ይሄ አገልግሎት ደግሞ ለሀዋርያት ተሰጥቷቸዋል ማር **16÷15** "እንዲሁም፡አላቸው፡ወደ፡ዓለም፡ኹሉ፡ኹሉ፡ወንጌልንም፡ለፍጥረት፡ኹሉ፡ስበኩ።" ይሄም እዛዉ ሮሜ **10÷15** ላይ "ክልተላኩ እንዴት ይሰብካሉ" የሚለውን ጥያቄ ይመልሳል ግን ይሄ አገልግሎት በእነርሱ አልቆመም እንዴውም በቤተክርስቲያን በኩል ቀጥሏል እንጂ ለሀዋርያት ስልጣንን ሲሰጣቸው ማቴ **28÷18** ላይ ወደ ታች ዝቅ ስንል ጌታ "እንሆም፡እኔ፡እስከ፡ዓለም፡ፍጻሜ፡ድረስ፡ኹልጊዜ፡ከእናንተ፡ጋራ፡ነኝ።" ይሄም ቅዱሳን ሀዋርያት ካለፉ በኋላ ለራሱ ማስተማሩ እና ማጥመቁ በቤተክርስቲያን እስከ አሁን እንደቀጠለ ነው።

ስለዚህ ለድኅነት የሚጠቅመው እምነት የሚመጣው ለራሱ በትክክለኛው ትምህርት ላይ ስንመሰረት ነው። ሕይወት የሚገኝበት ትምህርት እንዳለ ቅዱስ ጳውሎስ ይነግረናል ከዛም አልፎ ይሄን ትምህርት የማይታገሱበት ዘመን እንደሚመጣ ይነግረናል ስለዚህ እኛ በዚህ ሕይወት በሚገኝበት ትምህርት ውስጥ ካልሆንን ድኅነትን እናገኝም ማለት ነው።[ቲቶ **2÷12** ጢሞ **4÷3**]

እንዴውም ከዛም አልፎ በኢየሱስ ትምህርት ካልሆንን እንኳን መዳንና አምላክ ለራሱ እንደሌለን መፅሐፍ ቅዱስ ይናገራል[2 ሮሐ **1÷9**]

ከምንፍቅናም መራቅ ደግሞ ለመድዳን ወሳኝ ነገር ነው[ሮሜ **16÷17**፣ቲቶ **3÷10**፣ገላ **5÷19**]

2 በፍቅር የሚሰራ(ላልቶ ይነበብ) እምነት

1ኛ ቆሮ 13÷2 "ትንቢትም፡ቢኖረኝ፡ምስጢርንም፡ኹሉ፡ና፡ዕውቀትን፡ኹሉ፡ባውቅ፡ተራራዎችንም፡እስካፈልስ፡ድረስ፡ እምነት፡ኹሉ፡ቢኖረኝ፡ፍቅር፡ግን፡ከሌለኝ፡ከንቱነኝ።" ከዚህ በመነሳት በትክክለኛው ትምህርት ላይ የተመሰረተ እምነት ለራሱ ቢኖረን ፍቅር ግን ከሌለን ከንቱ ነን፤ እንደዚህ እይነት ተመሳሳይ ፍቺ ያለው ሌላ ጥቅስ ስንመለከት ደግሞ **1ኛ ሮሐ 2÷9** "በብርሃን፡አለኹ፡የሚል፡ወንድሙንም፡የሚጠላ፡እስከ፡እኹን፡በጨለማ፡አለ።" ስለዚህ በብርሃን ሁኔታ ወንድማችንን ብንጠላ በጨለማ ነን ይሄ ደግሞ ፍቅር ግዴታ እንደሆነ ያሳየናል ይሄ ፍቅር ግን በእንደበት ብቻ መሆን የለበትም **1ኛ ሮሐ 3÷18**። ሌላ የመጨረሻ ጥቅስ ስናይ

ገላ5÷6"በክርስቶስ፡ኢየሱስ፡ኹኖ፡በፍቅር፡የሚሠራ፡እምነት፡እንጂ፡መገረዝ፡ቤኹን፡ወይም፡አለመገረዝ፡

አይጠቅምምና።" እምነቱ ለራሱ መስራት ያለበት በፍቅር እንደሆነ ከዚህ እንረዳለን።

3 እስከ መጨረሻው የሚፀና እምነት

ማቴ **10፥22** "በኹሉም፡ነለ፡ስሜ፡የተጠላችኹት፡ኸናላችኹ፤እስከ፡መጨረሻ፡የሚጸና፡ግን፡ርሱ፡ይድናል።" ስለዚህ ይሄ እምነት እስከ መጨረሻው ማፅናት አለብን በሆነ ጊዜ ላይ እምነቱን ብንተወው ድኅነትን አናገኝም። እምነታችን እስከ መጨረሻው ከፀና ግን እንድናለን።

ሌሎች ተጨማሪ ጥቅሶች [ዕብ **3፥14**፡ዕብ **3፥6**፡ራዕ **2፥10**]

የሚያድነው ስራ እንደምን ያለ ነው?

ስራ ለራሱ የሚያድንንና የማያድን ተብሎ ይከፈላል እንዳንድ ሰዎች የማያድነውን ስራ በመያዝ [በመጥቀስ] በጥቅሉ ስራ አያድንም ይላሉ ከዚህ እንፃር የሚያድነው እና የማያድነውን ስራ እናያለን።

የማያድነው ስራ እንደምን ያለ ነው?

1 በማያምኑ [በክርስቶስ እንደ እዲስ ያልተፈጠሩ] ሰዎች የሚሰሩ ስራ ነው።

ይህም ማለት በእርግጥ ሰውነት ያለው ሰው ወይም ዳግም ያልተወለደ ሰው በዚህ ሁኔታ እያለ ቢሰራ አያድነውም ማለት ነው። ለምሳሌ በሐዋሥ ሥራ

10፥1-2 "በቂሳር ያም፡ኢጣሊ ቁ፡ለሚሉት፡ጭፍራ፡የመቶ፡አለቃ፡የኾነ፡ቆርኔሌዎስ፡የሚሉት፡አንድ፡ሰው፡ነበረ።

2 ፤ርሱም፡ከቤተ፡ሰዎቹ፡ኹሉ፡ጋራ፡እግዚአብሔርን፡የሚያመልክና፡የሚፈራራ፡ለሕዝብም፡እጅግ፡ምጽዋት፡

የሚያደርግ፡ወደ፡እግዚአብሔርም፡ኹልጊዜ፡የሚጸልይ፡ነበረ።" ግን እንደዚህ መልካም ስራንም እየሰራ ቢሆንም አልዳነው ነበር

ለእርሱም ቅዱስ ጳውሎስ የሚድንበትን ነገር ሂድ መንገር ነበረበት [ምዕ **10**] ስለዚህ ምንም መልካም ስራ

ብንሰራ [ከማመናችን በፊት] አያድነንም።

ኤፌ **2፥8** "ጸጋው በእምነት አድኖ እችላለን፤ ይህም የእግዚአብሔር ስጦታ ነው እንጂ ከእናንተ አይደለም፤" ብሎ ከተናገረ

በኋላ ዝቅ ይልና "ማንም እንዳይመካ ከስራ አይደለም" ይላል ስለዚህ ቆርኔሌዎስ ምጽዋት በመስጠቱ ነው የዳንኩት ማለት

አይችልም እኛም ከማመናችን በፊት ያለው ስራችን አዳንን ማለት አንችልም። ከዛም ዝቅ ብሎ ደግሞ መልካሙን ስራ

ለማድረግ በክርስቶስ ተፈጠርን ይላል መልካሙን ስራ ስላደረግን ሳይሆን ለማድረግ ተፈጠርን ከዚህ በመነሳት በእምነት

ዳግመኛ ከተፈጠርን [ከተወለድን] በኋላ መልካሙን ስራ እንሰራለን ማለት ነው።

ቲቶ **3፥5** "እንደምሕረቱ፡መጠን፡ለዐዲስ፡ልደት፡ብሚኾነው፡መታጠና፡ብመንፈስ፡ቅዱስ፡ብመታደስ፡አዳነን፡

እንጂ፡እኛ፡ስላደረግነው፡በጽድቅ፡በለ፡ነበረው፡ሥራ፡አይደለም።" ስለዚህ ክርስቶስ ያዳንን በእኛ ስራ ምክንያት ሳይሆን

በምሕረቱ ባለፀጋ ከመሆኑ እንፃር ነው [ኤፌ **2፥4**] ጥምቀት [ለእዲስ ልደት መታጠብ] ለራሱ የእኛ ስራ ሳይሆን

የእግዚአብሔር ቸርነት ነው።

2 አይሁድ ለራሳቸው ሕጋቸው አላዳናቸውም

ክርስቶስ ከመምጣቱ በፊት ሰው የባህርይ ውድቀት ውስጥ ስለነበር የሚፈፅመው ሕግ ሊያድነው አልቻለም።

አብርሃም እመነ እምነቱ ዕድቅ ሆኖ ተቆጠረለት ስለዚህ ሁሉም በአብርሃም ተምሳሌነት [ምሳሌ] በእምነት ወደ

እግዚአብሔር ይቀርባሉ።

ሰው በእግዚአብሔር ፍትሕ ሕግጋትን በመፈፀም ሊፀድቅ(ሊድን) አልቻለም ምክንያቱም ውድቀት ውስጥ ስለነበሩ ነው ክርስቶስ መጥቶ ይሄን ውድቀት እስኪያጠፋልን ድረስ ሕግጋት ሊፈፀሙ ለራሱ አልቻሉም።

3 ለፍቅር ውጪ የሆነ ስራ(ለታይታ የሚሰራ ስራ)

ክርስቶስ በማቴ **6፥3-5** ላይ ምፅዋት ስናወጣ በስውር እንዲሆን ይነግረናል በስውር የሚያይ አምላክ በግልጥ እንዲከፍለን ማለት ነው ነገር ግን ሰው ይየን ብለን ብንመፀውት ዋጋችንን እዛው ሰው ጋር እናገኛለን(መፅዋች ነው እንባላለን) በዚህም ምክንያት ምፅዋቱ ዋጋ ከእግዚአብሔር ዘንድ እያስገኘንም ስለዚህ ስራቸውን ከፍቅር የተነሳ መሆን አለበት ልክ ቅዱስ ጳውሎስ እንደነገረን(1ኛ ቆሮ **13፥3**)

የሚያድነው ስራ እንዴት ያለ ነው?

የሚያድነው ስራ የተጀመረውን ድኅነት መጨረስ(መፈፀም) ነው፤ ይህ ድኅነት የተጀመረው እንደ አዲስ በመፈጠር(በክርስቶስ እምኖ በመጠመቅ) ነው።

ዮሐ**15፥1-2**"እውነተኛ የወይን ግንድ፡እኔ፡ነኝ፤ ገበሬውም፡አባቴ ነው። ፍሬ፡የማያፈራውን፡በእኔ፡ያለውን፡ቅርንጫፍ፡ኸሉ፡ያስወግደዋል፤ ፍሬ፡የሚያፈራውንም፡ኸሉ፡አብዝቶ፡እንዲያፈራ፡ያጠራዋል።" በክርስቶስ ሆኖ ፍሬ የማያፈራ ይወገዳል ስለዚህ እኛ በክርስቶስ ብንሆንም ፍሬ ካላፈራን እንወገዳለን እንዲህ እንዳይሆን ግን መልካሙን ፍሬ(ስራ) መስራት አለብን። እንዳንዶቹ ሰው ስራን ሰርቶ መፅደቅ ቢችል ለምን ክርስቶስ መምጣት አስፈለገው ብለው ይጠይቃሉ ለዚህ በእጭሩ መልስ የሚሆነን ክርስቶስ የመጣው ገጅምሩ መስራት እንድንችል ነው። ክርስቶስ ከመምጣቱ በፊት መስራት እንችልም ነበር ከመጣ ብኋላ ግን እሱ ክርስቶስ የፅድቅ ልብስ ስለሆነ ከእሱ የተነሳ መልካም ስራን መስራት እንችላለን። በክርስቶስ እምኛለሁ እያለን ነገር ግን እንደ ብሉይ ሰዎች የፅድቅ ስራ መስራት አልችልም ካልን ሲጀመር ገና ክርስቶስን ለራሱ አለበስንውም።

ማቴ **6** ላይ እንደምናየው ለሰዎች ሀጢአታቸውን ይቅር ካልን እግዚአብሔር ደግሞ እኛን ይቅር ይለናል ይሄ ማለት ደግሞ እኛ ይቅር ካልን እግዚአብሔር ይቅር አይልልንም ማለት ነው ለሀጢአታችን ይቅርታ ካላገኘን በሀጢአት እንኖራለን የሀጢአት ደምዝ ደግሞ ሞት ነው ስለዚህ ከዚህ ሞት ለመገላገል ለሰዎች ሀጢአታቸውን ይቅር ማለት አለብን።

ማቴ**7፥21**"በሰማያት፡ያለውን፡የአባቴን፡ፈቃድ፡የሚያደርግ፡እንጂ፥ጌታ፡ሆይ፥ጌታ፡ሆይ፥የሚለኝ፡ኸሉ፡መንግሥተ፡ሰማያት፡የሚገቡ፡አይደለም።" ጌታ ሆይ ጌታ ሆይ የሚሉት የሚያምኑት ናቸው ግን ማመናቸው ብቻ መንግስተ ሰማያት አላስገባቸው ግን የአባቴን ፍቃድ ያደረጉት(የሰሩት) እነሱ ግን በተቃራኒው ገብተዋል ስለዚህ እምነት ካለ ስራ ከንቱ ነው ማለት እንችላለን።

ፍርድ ለራሱ ከስራ አንፃር ነው ጌታችን ማቴ **25** ላይ ለፍርድ ሲመጣ አብልታችሁኛል አጠጥታችሁኛል ብሎ ይፈርዳል ስራ ግን ለድኅነት ካላስፈለገ እንዴት ፍርድ ለራሱ በስራ ሆነ? የሚለውን ጥያቄ ያመጣብናል።